

ముల్లకర్ - ఎద్దు

గాంధీ హాస్పిటల్లో ఓ.పి.కి ఎదురుగా పిట్టగోడపై కూర్చుని
దాదాపు అరగంట నుండి చూస్తున్నాడు నరసింహమూర్తి.

ఆమె ఆలానే ప్రాధేయపడుతోంది.

డాక్టర్ అలాగే ఒంటిపై వాలిన ఈగలా ఆమెను కసిరి
కొడుతూ, విసుక్కుంటూ అసహ్యించుకుంటున్నాడు.

ఓ.పి. గేటు దగ్గరి బంబ్రోతు ఆమె మెడపై తన చేతిలోని
కర్రను పెట్టి బలవంతంగా బయటికి నెట్టేస్తున్నాడు.

ఆమె చంకలోని పసివాడు అరగంట ముందు వాడిపోయిన
తోటకూర కాడలా ఉన్నవాడల్లా బాధతో గిలగిలా తన్నుకోవడం
ప్రారంభించి, రెక్కలు తెగిన పక్షిలా కొట్టుకుంటున్నాడు

ఇంతకుముందు ఆమె డాక్టర్ నడిగినపుడు అతనేదో తెల్లగోలీ
చేతిలో పెట్టి పొమ్మన్నాడు.

“నేదారా! పోరడుకోసిన కోడల్లె ఎగిరెగిరి పడ్తాండు. కాస్త
సూడుండ్లి” అని దండం పెట్టోంది.

“ఆ గోలెయ్యి పో. పోద్ది” అని గద్దించాడు డాక్టర్.

వెంటనే గేట్ బయట ఆమెను బయటికి నెట్టుకుపోయాడు.

ఆమె దర్వాజా దగ్గర నిలబడి “ఓ దారా... ఓ దారా!” అని
మొరపెట్టుకుంటోంది.

ఓ.పి.లో జనం రద్దీకూడా లేదు. కాని లోపల డాక్టర్, అందమైన తెల్ల కుండేలు లాంటి నర్సును ఎదురుగా కూర్చోబెట్టుకుని ముచ్చటపడుతూ ఎప్పుడో లోకాన్ని మరిచిపోయినట్టున్నాడు. ఒట్టికలుతాగిన కోతిలా యికిలిస్తున్నాడు పిచ్చిగా.

నరసింహమూర్తి బీజ్జగా గమనిస్తున్నాడు ఆమెనూ, డాక్టర్ నూ. నవ్వే నర్సునూ.

ఓ.పి. గేట్ దగ్గర గోడపైన ఓ నీలం రంగు బోర్డుంది. "ప్రమాదంలో ఉన్న రోగులు క్యూలో కాకుండా సరాసరి డాక్టర్ గారిని చూడండి" అని.

మరి ఆమె దగ్గర ఉన్న కుర్రాడు ఉన్నది ప్రమాదంలో కాకుంటే ప్రమాదంలోనా?

అదే గోడపైన పెద్దగా ఎర్రని అక్షరాలతో రాసి ఉంది... "డాక్టరంటే మనిషిని బ్రతికించగలిగే ప్రత్యక్ష దైవం" అని.

దైవం-ఎదురుగా చావుబ్రతుకుల నడుమ కొట్టుమిట్టాడుతున్న ఆ కుర్రాడి వంక కనీసం చూడనైనా చూడకుండా రంభతో సయ్యాటలాడుతున్నాడేమిటి?

అదే ఆ కుర్రాడు ఏ డబ్బున్న మనిషి కొడుకో అయితే... వెంటనే ఓ యాభై రూపాయలు లంచం తీసుకుని, అర్జంటుగా అడ్మిషన్ యిచ్చి నానా హంగామా చేసి-అసలీ సీనే యింకో రకంగా ఉండేది.

కాని ఆమె డబ్బున్న మనిషి కొడుగదా... అసలు మనిషిలా కూడా లేదు. ఓ రెండు రోజులు మురికి కాలువలో ముంచితీసిన మట్టి బొమ్మలా ఉంది. ఆమె భుజంపై నున్న పిల్లాడు ఒట్టి తోలు తిత్తిలా వున్నాడు.

ఇంకో పావుగంట గడిచింది.

వాతావరణంలో ఏమాత్రం మార్పు రాలేదు.

ఆమె మొత్తుకుంటూనే ఉంది... బామ్ కుక్కలా క్రయమని మొరుగుతూనే వున్నాడు. డాక్టర్ ఇంకా రంభ చుట్టూ పరుచుకొని వున్న గాఢాకర్షణా క్షేత్రం నుండి కోలుకోలేదు.

నరసింహమూర్తికి ఆమెపై జాలేసింది. ఆ పిల్లవానిపై అంత కంటే మోరమైన జాలేసింది. తత్పలితంగా డాక్టర్ పై, తద్వారా రంభపై.... తర్వాత ఆ హాస్పిటల్ పై అలా అంచెలంచెలుగా అసహ్య మేసింది.

“ఇప్పుడు తను ఏ రకంగా ఆమెకు సహాయం చేయగలడు?.... ఎలా ఆమెను అదుకోగలడు?” అని ఆలోచించాడు

డాక్టర్ ను అడుగగలడు నిలదీసి కాని దానివలన ఒరిగేదేమిటి. ఒరిగేదేమిటి? 'నువ్వెవడివోయ్' అని వాదంటే తన జవాబేమిటి? వ్ప...పోనీ ఏదో అని ఏదో రభస చేసినా ఆ కుర్రాడిని ఆతడు చూస్తాడని నమ్మకమేమిటి?

నరసింహమూర్తిని ఆలోచన కుమ్మరిపురుగులా తొలుస్తోంది.

ఇంతలో డాక్టర్ చటుక్కున సీట్ నుండి లేచి-ఓ.పి. గదిలో ముండి బయటికి వచ్చి ఎటో... యింకో దిక్కు గబగబా నడిచిపోతూ-

ఆమె ఆతని వెంటనే నడుస్తూ ఏదో అంటూ ప్రాధేయ పడుతోంది.

నరసింహమూర్తి చటుక్కున గోడపై నుండి దిగి చుట్టూ చూశాడు. ఓ యువకుడు-విద్యార్థిలా ఉన్నాడు. వెళ్తున్నాడు గంభీరంగా అటువైపునుంచి-పిలిచాడు.

అతను రాగానే ... "మీరో నహాయం చేయాలి ... ఓ రెండు విమిషాలు నాతో యీ లాంఛ్ లో నిలబడగలరా అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"ఓ.కే." అన్నాడతను.

యీలోగా నరసింహమూర్తి చేయదలచుకున్నది చెప్పాడతనితో అతనూ సరేనన్నాడు అంతా విని.

ఇంకో రెండు విమిషాల తర్వాత డాక్టర్ ఆ లాంఛ్ చివర ఉన్న ఎక్స్రే గదిలో నుండి బయటికొచ్చి-మళ్ళీ ఓ.పి. దిక్కు వస్తూ-

అతను బయటికి రాగానే ఆమె మళ్ళీ వెంటబడింది కుర్రాడిని చూపిస్తూ.

డాక్టర్ నరసింహమూర్తి దగ్గరకు రాగానే..... ప్రక్కనున్న యువకునితో "ఆ డాక్టర్ వెంట వస్తోందే ఆమెను మినిస్ట్రీ ఆఫ్ మెడికల్ సర్వీసెస్ పంపించింది. ప్రభుత్వ ఆస్పత్రుల్లో మామూలు మనుషులను ఎలా ట్రీట్ చేస్తారో కనుక్కునేందుకు యీమెతో ప్రయోగం చేస్తున్నారు. యీమె హాస్పిటల్ లోకి అడుగు పెట్టింది మొదలు హాస్పిటల్ ఆధారిటీస్ మూమెంట్స్ పుచ్చిందినీ సి.ఐ. డీన్ రిక్కార్డ్ చేస్తున్నారు" అన్నాడు వెనుక నుండి నడిచి వెళ్తున్న డాక్టర్ కు స్పష్టంగా వినిపించేలా.

డాక్టర్ కరెంట్ షాక్ తిన్న మనిషిలా చటుక్కున వెనుతిరిగి... వెంట కుప్పలోని స్లాసిక్ బొమ్మలా ఉన్న ఆమె వంకా, నరసింహమూర్తి వంకా పరిశీలనగా చూచి.... అదిరిపడి-

"నువ్వు రామ్మా..." అన్నాడు ఆమెతో.

ఆమె డాక్టర్ వెంట నడిచింది గబగబా.

ఆమెను తీసుకెళ్ళి ఓ.పి.లో కూర్చోబెట్టి-వెంటనే సూపరింటెండెంట్ కు ఫోన్ చేసి... హడావిడిగా...

ఓ ఐదు నిమిషాల్లో సూపరింటెండెంట్ తో సహా ఐదుగురు డాక్టర్లు ఆ బిచ్చపు పిల్లవాణ్ణి పరిశీలించి పరిశీలించి... వెంటనే కేస్ ను ఆడిట్ చేసుకుని... చికిత్స భారీ ఎత్తున జరుగుతోంది వైద్య విపుణుల పర్యవేక్షణలో.

ఆమె ఆశ్చర్యపోయి చూస్తోంది ఆ పరిణామానికి.

నరసింహమూర్తి తన ప్రక్కనున్న యువకునితో "థాంక్స్ డీ చాలా సహాయం చేశారు" అన్నాడు కృతజ్ఞతతో.

"ఈ దేశంలో ముల్లు కర్రతో ప్రాడవందే ఏ ఎద్దూ నడిచేట్టు లేదు" అని ఆ యువకుడు గొణుక్కోవటం నరసింహమూర్తికి స్పష్టంగా వినబడింది.